

ния отрядъ на генерала Гурко въ Златишкото, а послѣ и въ Софийското поле и вземанъето на София.

Тозъ часъ подиръ Ташкисенския бой, генералъ Гурко повелъ самичакъ своитѣ главни сили къмъ София, а да гонятъ турцитѣ испроводилъ Дандевиля, Каталая. Именно Дандевилю било поръчано отъ Баба-гора да удари на Златица, а Каталаю отъ Арабъ-конакъ къмъ Мирково т. е. по на западъ отъ Златица. Кавалерията Гурко испроводилъ по на югъ и назначилъ да гледа за да отрѣже пътя на Сюлеймановата армия.

Златица и Мирково били завзети на 21 декем., а Петричево на 22 дек. Боя при Златица е ималъ тѣзи лошасти сѣтници, че извадилъ изъ строя трима генерали отъ 3 гвард. пѣхотна дивизия : именно началника ѝ Каталая, Философова и Мирковича. Първия билъ убитъ, втория умрѣлъ отъ ранитѣ си. За да се прерѣже пътя покойто Сюлеймановата армия са готвяла да отстъпи испроводени били кавалерийски отряди къмъ Ихтиманъ и Самоговъ. Но това този пътъ не било достигнато тукъ.

Подиръ осемдневенъ уморителенъ трудъ, Гурко виждалъ невъзможно да предприеме новъ форсированъ походъ до Пловдивъ, тозъ часъ. Той виждалъ необходимостъ да даде на войскитѣ си да си отдѣхнатъ ; а до това време той рѣшилъ да завземе София, пунктъ, на който той отдавалъ повече историческо и политическо значение. Това било сполучено безъ голѣми мъчнотии на 23 декемврия.

Както поменахми, руската войска на Гурко имаше да прави съизвѣстния по своята буйностъ Сюлейманъ, назначенъ отъ Портата началникъ надъ софийската турска войска, подъ когото са испроводи войска да го гони. Сюлейманъ бѣше зель отчасти участие въ боя при Ташкисенъ. Когато София бѣше зета, Сюлейманъ отстъпилъ по двѣ направления : часть отъ войската си подъ на-